

YANNE WELTZ

Esta pianista que se presenta al público español por vez primera nació en Montlucon-Francia. Estudió primeramente el piano en el Conservatorio de Lausanne con el profesor Jules Nicatí, posteriormente se dedicó al estudio del clave durante cuatro años con Wanda Landowska en su escuela de Saint Leu la Foret.

Como clavecinista y pianista ha dado buen número de conciertos en Estrasburgo, Lion, Vichi, París, etc. etc.

52

1935

:: 36

CONCIERTO

Homenaje a J. S. BACH y G. F. HANDEL

en el quinto cincuentenario

AMPARO GARRIGUES y YANNE WELTZ
(PIANISTAS)

: Orquesta Valenciana de Cambra :

Día 1 Diciembre 1935 ... 5 tarde

Conservatorio de Música y Declamación-Valencia

PROGRAMA

PRIMERA PARTE

- (*) Tiempos de Ballet de la ópera "Alcina" *G. F. Handel*
I Entrée-Grave.
II Gavotte.
III Sarabande-Adagio.
IV Minuet.
V Gavotte.
VI Tamburino.
(*) Suite—de música de ensueños—de la ópera "Alcina". *G. F. Handel*
a) Aparición de los sueños agradables-Largo.
b) Aparición de los sueños funestos. Grave-Allegro
c) Aparición de los sueños agradables, aterrorizados. Allegro
d) Combate de los sueños agradables y los funestos. Molto risoluto.
(Orquesta Valenciana de Cambra)

SEGUNDA PARTE

- (*) Concierto en do menor para dos pianos y orquesta de cuerda *J. S. Bach*.
I Allegro.
II Andante.
III Allegro.
Solistas AMPARO GARRIGUES y YANNE WELTZ
(*) Sonata en re mayor para dos pianos. *W. A. Mozart*.
a) Allegro.
b) Andante.
c) Allegro molto.

AMPARO GARRIGUES y YANNE WELTZ

(*) Primera vez en Valencia.

Director F. GIL

NOTAS AL PROGRAMA

J. S. Bach y G. F. Handel

En el año 1685 fué altamente propicio para la música, pues en él nacieron, J. S. Bach y G. F. Handel. Los dos, en Alemania. Si J. S. Bach pertenecía a una dinastía musical, Handel no pudo mostrar una ascendencia de tal linaje. Y si Handel corrió mucho mundo, en cambio el más insigne de los Bach apenas hizo otra cosa sino saltar desde una población a otra siempre en territorio germánico, pasando sucesivamente por Weimar, desde Eisenach, su ciudad natal, Arnstadt, Mulhausen, Koethen y Leipzig. población esta última donde cerró los ojos para siempre. Bach y Handel están considerados como los dos mayores maestros alemanes del periodo barroco. Ambos cierran una época—la de la polifonía—y abren otra—la de la armonía. Son, según la conocida comparación, pilares de un puente de dos ojos, uno de cuyos arcos se tiende sobre un régimen musical pretérito, mientras el otro arco se tiende sobre un musical futuro.

Concierto en Do Menor para Dos Claves y Orquesta de J. S. Bach

Casi todos los conciertos para clavecín de Bach fueron escritos primeramente para el violín y después transcritos por el propio autor para el clave. Este primero de los tres conciertos para dos claves en do menor, es también una transcripción del primer concierto para dos violines cuyo original,—desgraciadamente—ha desaparecido.

Como todos los conciertos de su época, los de Bach, son "Concertos Grosso" imitando la forma creada por los italianos, forma que Bach adopta tratándola con entera libertad.

El solista que más tarde ocupará en Mozart y en Beethoven un lugar preponderante es incorporado en Bach al cuarteto de cuerda.

Los tutti y los solos se presentan en diversos grupos y tratados sobre planos diferentes siendo la oposición entre dichos grupos lo que caracteriza este género de composiciones.

En el andante, el cuarteto con pizzicati, toma, hasta cierto punto, el carácter de una gran guitarra acompañante, pudiendo considerarse como una sola parte distribuida en cuatro pentagramas.

Amparo Garrigues

Yanne Weltz

ORQUESTRA
DE

54

**Concert Homenatge a
FRANCESC CUESTA**

ORQUESTRA VALENCIANA DE CAMBRA

Conxa Barberá (cantant)

Emili Izquierdo (violínista)

Belenguer Estela (pianista)

2 de Febrer de 1936

6 vesprada

CONSERVATORI DE MUSICA Y DECLAMACIÓ

VALENCIA

1936

37

PROGRAMA

1.A PART

Biografia anecdòtica de Cuesta per	<i>F. Puig Espert.</i>
Dança Oriental	<i>F. Cuesta.</i>
Dança valenciana.	"
Impresions de l'horta	"
(Orquestra Valenciana de Cambra)	

2.A PART

Cançó valenciana (per a piano).	<i>F. Cuesta.</i>
Escenes de infants (per a piano)	"
Melodia (per a violí i piano).	"
Cançó valenciana (per a violí i piano)	"
El coco (cant i piano, lletra de M. Thous)	"
Amor que torna (cant i piano, lletra de Hernandez Casajuana)	"
Motiu poètic (cant i piano, lletra de F. Puig Espert).	"

(Pianista, Sr. Balaguer Estela, Cantant, Sra. Barberá i violinista
Sr. Izquierdo)

3.A PART

Quadre d'antany.	<i>F. Cuesta.</i>
a) Introducció.	
b) Minuet.	
c) Adagi.	
d) Dança.	

(Orquestra Valenciana de Cambra)

NOTES AL PROGRAMA

Naturalesa musical fecundíssima, home de gran inspiració i de cor ple de nobles qualitats. Cuesta formà la seua cultura artística al Conservatori de Valencia, essent tal vegada el darrer deixeble que ha rebut l'ensenyansa directa del mestre Giner. Per altra banda la sensibilitat de Cuesta anava sublimantse cada dia mes, en virtut del contacte directe del Folklore valencià del que fon un sincer enamorat, i per les resonancies que en el seu esperit produien els musics nascuts a Rússia y França en els temps moderns i que Cuesta coneixia perfectament.

IMPRESIONS DE L'HORTA Una efusió lírica de Cuesta, que vivia temporades llargues en els tarongers de Moncada. La seua poesia del paisatge i la policroma algarabia de nostra llum vista de manera preternatural per un sего.

En tota l'obra batega el foc sagrat de l'amor envers les coses de Valencia, i la ufana personalitat—que tan aviat tenia d'extingirse—de Cuesta, s'expangeix en melodies i melodies.

L'horta valenciana, que ha motivat tan diverses creacions als seus pintors, musics i poetes, tingué amb la lira de Cuesta els accents de joventut galana i corial, apasionada i gentil que envolcallen l'obra gloval del mestre valencià.

QUADRES D'ANTANY. Es una suite en la que es reflecta amb tota intencitat la personalitat exquisita de l'autor. La "Introducció" te un caient ceremoniós que fa pensar en els grans salons Lluís XV on lluïgen elegants parelles qu'es preparen per a el "Minuet" ple de la gracia aristocrática d'aquells temps. I que Cuesta ha sabut reflectar amb magnífiques frases. Despres, al compondre la romança s'observa una major llibertat d'expressió, com si havera abandonat aquella pulcra elegancia per a donar la máxima expansió als imperatius del cor que de una manera delicada, batega amb la exaltació de profundes passions, per a acabar amb una dança alegre i animada que dona la sensació de constituir el trió de les inquietuts del cor que ens ha exaltat en el pasatge anterior.

FRANCESC CUESTA

Vuitè Concert

22 març 1936

Recital de violoncel

per

ANTONI SALA

Pianista acompanyant

PERE VALLRIBERA

Obres de

PORPORA; DELIUS; BRAHMS; FAURÉ;
GRANADOS; BACH; POPER.

Palau de la Música Catalana

Onze del matí

Vuitè Miting - Concert públic (Divulgació artístico-cultural)

Ofert generosament per l'A. O. de C. per mitjà del seu

Institut Orquestral

a profit de les barriades obreres de la ciutat

*Oportunament, per mitjà de la premsa,
s'anunciarà la data de la seva celebració
i el teatre de la barriada de Sant Gervasi
on tindrà lloc, un matí de diumenge.*

(En tots aquests actes de divulgació musical, el soci de l'Associació
Obrera de Concerts hi té lliure accés exhibint llur intransferible carnet)

IMP. TORRES - Vallirana, 14 (S. G.)

Associació Obrera de Concerts

FUNDADOR
PAU CASALS

Audició 118

CURS 1935 - 1936
SETÈ CONCERT

QUATRENA SESSIÓ DE
MÚSICA DE CAMBRA

PRESENTACIÓ

de

L'ORQUESTRA DE CAMBRA BARCELONA

sota la direcció del mestre

BALTASAR SAMPER

Palau de la Música Catalana
15 de març del 1936
(a les onze del matí)

PROGRAMA

I

A. VIVALDI . . . CONCERTO GROSSO, en *re menor*
(*L'Éstro armonico*).
Allegro. Largo. Allegro.

G. PH. TELEMANN. Suite «DON QUIXOT».
a) Obertura.
b) Despertar de D. Quixot.
c) L'atac als molins de vent.
d) Sospirs d'amor per a la princesa Alina.
e) Sanxo Panza, mantejat.
f) Galop de Rocinante. - Galop de l'ase de Sanxo Panza.
g) Aquietament de Don Quixot.

(1.ª audició)

J. S. BACH . . . CONCERTO en *re menor*, per a dos violins i orquestra.
Allegro. Largo. Allegro.

II

EDUARD GRIEG . . . HOLBERG - SUITE.
a) Preludi.
b) Sarabanda.
c) Gavota.
d) Aria.
e) Rigodó.

CLAUDI DEBUSSY. DANSA SAGRADA;
DANSA PROFANA,
per a piano i orquestra.

ALBERT ROUSSEL. SIMFONIETTA, op. 59.
Allegro molto. - Andante. - Allegro.

SOLISTES

JOSEP CLIMENT (piano); EDUARD BOCQUET (violí); RAFAEL FERRER (violí); PAU DINI (violí); JOSEP TROTTA (violoncel).

Direcció: BALTAZAR SAMPER

CANTORS DE L'OBRERA

A mesura que van perfilant-se les immediates concrecions d'organització social i d'orientació artística dels CANTORS DE L'OBRERA, pren més optimista volada aquesta nova activitat artística de l'ASSOCIACIÓ OBRERA DE CONCERTS, que serà ensinistrada i dirigida pel competent mestre Manuel Borgunyó. Cal, però, l'aplegament del més gran nombre possible d'entusiastes i decidides adhesions. Consocis! Inscriviu-vos a les llistes d'aspirants a cantaires fundadors de la projectada massa coral mixta «Cantors de l'Obrera» i recomaneu als vostres amics i companys de treball d'ambdós sexes (associats o no a la nostra entitat), que s'hi inscrivuin també. Per a fer-ho, no precisa pas saber de solfeig ni música; cal només una mica de veu, molt d'entusiasme, bona voluntat, força constància i aplicació.

El seu estil era fluid i correcte, revelant un gran mestratge en l'art del contrapunt.

El catàleg de les seves composicions és formidable. Cada any escrivia 12 sèries de Cantates i Motets. Posà en música la Passió 44 vegades; compongué prop de 600 suites d'orquestra i gran nombre d'Oratoris, Serenates, Concerts, etc., a les quals s'hi afegixen 40 òperes. Diuen que en els últims anys de la seva vida, ni ell mateix no es donava compte de tot el que havia arribat a escriure.

«HOLBERG SUITE»

EDUARD GRIEG

La *Suite* op. 40, titulada *Ans Holberg Zeit*, fou composta per Grieg l'any 1884, per a commemorar el segon centenari del naixement d'Holberg, fundador del Teatre Nacional de Noruega.

Holberg, comediant satíric, importà a Escandinàvia, trasplantant-los de França als països nòrdics, els tipus espirituals de les comèdies de Molière.

I Grieg, en voler evocar el teatre del seu compatriota, emprà en aquesta *Suite* les cadències de les velles danses que movien els personatges d'Holberg. Així aquesta obra, «deliciosament artificial», no presenta les característiques racials del gran músic norueg. Sorpren agradosament, però, per la seva afectada elegància, molt segle XVIII. Per això el seu propi autor la qualificà de «peça amb perruca».

ALBERT ROUSSEL

Compositor francès que el dia 5 d'abril del 1869 nasqué a Toureing; jove encara, començà l'estudi elemental de la música i del piano, tot preparant-se també per a ingressar a l'Escola Naval. Als 25 anys d'edat, però, es consagrà totalment a la música, estudiant composició i harmonia amb Eugeni Gigout i seguint els cursos de Vincent d'Indy a la *Schola Cantorum*, de la qual després en fou professor de contrapunt. Apassionat per la música debussysta, no perdé pas la seva personalitat, que és extraordinàriament acusada, fins l'extrem de no poder incloure el seu estil dintre cap determinada escola. La seva música de cambra no pot pas ésser considerada música pura. Roussel, poeta, evocador i descriptiu, estima per damunt de tot la bellesa de la línia, l'harmonia i el ritme, considerant la música tan solament com un mitjà d'expressió, rubert a voltes d'una secreta força i d'un apassionant ardor.

L'«ORQUESTRA DE CAMBRA BARCELONA»

L'«Orquestra de Cambra Barcelona», que avui tenim la satisfacció de presentar en els nostres concerts és una entitat recentment constituïda, però que ha realitzat ja la més brillant actuació en el poc temps que fa que està formada. El concert de presentació, que tingué lloc l'any passat, fou una bella manifestació que assolí un èxit magnífic i revelà d'una manera ben eloqüent les possibilitats d'aquest conjunt de joves i excel·lents professors que, com encertadament observà un dels nostres crítics en ocasió del concert esmentat, ha estat «constituït sota el signe del més pur i autèntic entusiasme musical». Molts dels seus components tenen justament conquerit en el nostre món musical un sòlid prestigi de concertistes, tots tenen l'experiència i la cultura que s'adquireixen en els grans agrupaments simfònics, i a tots, sobretot, anima el mateix fervor, el mateix amor abnegat a la música, el mateix idealisme, que quan són mantinguts per la vocació ferma que no manca mai als veritables artistes, fan possibles les més belles realitzacions.

L'ASSOCIACIÓ OBRERA DE CONCERTS, atenta sempre a totes les manifestacions que la vida musical de la nostra ciutat ofereix, no podria deixar de mirar amb interès la tasca iniciada tan feliçment per l'«Orquestra de Cambra Barcelona», i es fa un goig avui de fer-la conèixer als seus adherits, complint el doble objectiu d'oferir a aquests una bella sessió d'art i d'aportar la seva col·laboració a l'obra de la jove entitat.

* * *

La formació d'aquesta orquestra, ultra la selecció rigorosa dels elements que la integren, per tal d'assegurar la qualitat, ha estat pensada, pel que es refereix al nombre, tenint en compte la constitució normal dels agrupaments dels segles XVII i XVIII. L'hàbit d'escoltar sempre grans conjunts simfònics, potser ens ha fet oblidar una mica que Bach, Haendel, Vivaldi i tants d'altres mestres de l'època escriviren llurs composicions per a conjunts que sovint no eren tan nombrosos com el que avui escoltarem. Recordi's, per exemple, que fins Haydn, quan estava al servei del príncep d'Esterhazy, tenia una orquestra en la qual hi havia només cinc violins, dues violes, un violoncel i un o dos contrabaixos, amb set instruments de vent i un clavicèmbal.

* * *

Són prou coneguts els autors de la major part de les obres que figuren en aquest programa, per no fer necessari el comen-

tari. Amb tot, volem cridar l'atenció sobre la suite «Don Quixot», de Telemann, compositor contemporani de Bach i Haendel, caracteritzat per la seva prodigiosa fecunditat. Aquesta obra, com hom pot veure amb els títols que encapçalen els seus fragments, és un assaig de música descriptiva que precedeix de gairebé dos segles les realitzacions d'un Berlioz, un Liszt o un Strauss, filles d'un mateix impuls, per bé que expressades amb llenguatge molt distint. Dins les limitacions que l'estètica del seu temps li imposava, no obstant, Telemann reïx sovint a trobar expressions d'una innegable força evocadora i fins impregnades d'un cert realisme.

NOTES AL PROGRAMA

BALTASAR SAMPER

Baltasar Samper: heus ací el nom prestigiós que, al davant de l'«Orquestra de Cambra Barcelona», cal avui inscriure en aquestes pàgines frontals dels nostres programes. No és pas que el concert que celebrem ens hagi permès de fer la coneixença de tan rellevant personalitat, que excel·leix en ben diverses activitats; l'audició que hem confiat a l'«Orquestra de Cambra Barcelona» ens brinda, però, l'agradabilíssima avinentesa d'intimar més àmpliament i aprofundidament amb les envejables i reconegudes dots de Baltasar Samper, que l'ASSOCIACIÓ OBRERA DE CONCERTS ha aplaudit ja en ocasió de dirigir algunes de les seves més reexides obres incloses en els nostres concerts.

El retrobament artístic que entre el mestre Samper i l'ASSOCIACIÓ OBRERA DE CONCERTS té lloc mitjançant aquesta tan interessant sessió de música simfònica de cambra, no podia pas la nostra entitat deixar d'aprofitar-lo per a retre-li una vegada més —avui públicament—, el seu pregon testimoni d'admiració i estima; admiració al músic de fina sensibilitat, creador d'obres que porten el segell de la distinció, de l'espontaneïtat i de la sinceritat d'un temperament musical superior i refinat, culte, especialment amarat del sabor folk-lòric balear, que tant ha enaltit musicalment; estima al publicista i crític musical que en les pàgines de *La Publicitat* ben sovint ha palesat comprendre i apreciar tota la transcendència, l'abast i l'eficàcia de l'apostolat de cultura musical popular que realitza la nostra entitat per mitjà dels seus organismes artístics i institucions culturals, alhora que

la seva paraula autoritzada i ponderada ha sabut també encoratjar les realitzacions que en el seu aspecte passiu —els concerts—, ha portat a felicitat terme l'ASSOCIACIÓ OBRERA en el terreny de les seves activitats artístiques més directes: les sessions de música de cambra.

Serveixi aquesta que ara esperem per a fruitar-ne la seva bellesa i aplaudir-ne l'art meravellós dels intèrprets, per a palesar tota la nostra simpatia i per a merèixer més encara les distincions elogioses del nostre amic: el mestre Baltasar Samper.

ANTONI VIVALDI

(1680 - 1743)

Compositor italià; violinista de l'església de St. Marc. i director del conservatori anomenat *Ospedale della Pietà*, tingué el títol de mestre de capella del duc d'Hesse. Vivaldi, que fou sacerdot, se l'anomenava *il prete rosso*, pel color dels seus cabells. Encara avui dia són força apreciades les seves composicions per a violí i fou tot justament Vivaldi el qui acabà de donar forma al *concerto* per a violí, creat per Torelli i Albinoni. Vivaldi, que produí quantiosament en tots els gèneres musicals, diuen els comentaristes que tal vegada fou ell el qui donà la idea a Bach d'escriure concerts per a clavecí i orquestra.

GEORG PHILIPP TELEMANN

(1681 - 1767)

Aquest notable músic alemany, contemporani del gran Bach, fou en vida molt més conegut que aquest i un dels músics més cèlebres del seu temps. Nasqué a Magdeburg, en 1681, i morí a Hamburg en 1767. Ensinistrat d'infant en l'art musical, a l'edat de 12 anys havia ja escrit una òpera. Exercí llarg temps el càrrec d'organista a Lèipzig i compongué un gran nombre de música religiosa i també quelques òperes per al teatre de la pròpia ciutat. Fou molt amic de Joan Sebastià Bach, tant, que aquest el nomenà padrí del seu fill Philipp Emanuel. Més tard passà a Francfort com a mestre de capella, i, finalment, a Hamburg, nomenat director de música de la ciutat, on va romandre fins a la mort.

Telemann fruïa d'una gran consideració en el seu temps i era el tipus acabat del músic de professió que escrivia amb notable rapidesa les obres requerides per les necessitats del moment.

ASSOCIACIÓ OBRERA DE CONCERTS

FUNDADOR: PAU CASALS

INVITACIÓ

A *Orquestra Simfònica de Barcelona*

per al concert del dia *15* Març 1936

LLIURE

localitat

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
(Entrada pel carrer Amadeu Vives)

al

7206/3-3

ASSOCIACIÓ OBRERA DE CONCERTS

FUNDADOR: PAU CASALS

INVITACIÓ

A *Orquestra Simfònica de Barcelona*
per al concert del dia *15* Març 1936

localitat **LLIURE**

al **PALAU DE LA MÚSICA CATALANA**
(Entrada pel carrer Amadeu Vives)

7206/34

ORQUESTRA
DE

CAMARA

55

1935

36

Concierto

ORQUESTRA VALENCIANA DE CAMBRA

CARMEN BENIMELI (Pianista)

9 de Marzo de 1936

10 noche

Conservatorio de Música y Declamación
VALENCIA

7206/4

PROGRAMA

Primera Parte

Tiempos de Ballet de la ópera "Alcina". *G. T. Handel*

I Entrée-Grave.

II Gavotte.

III Sarabande-Adagio.

IV Minuet.

V Gayotte.

VI Tamburino.

Suite—de música de ensueños—de la ópera "Alcina". *G. T. Handel*

a) Aparición de los sueños agradables-Largo.

b) Aparición de los sueños funestos. Grave-Allegro

c) Aparición de los sueños agradables, aterrorizados. Allegro

d) Combate de los sueños agradables y los funestos. Molto risoluto

Rapsodia sinfónica para piano y orquesta de cuerda. *J. Turina*

Segunda Parte

* Suite Op. 7 para piano y orquesta de cuerda. *Hugo Reihold*

a) Allegro ma non troppo

b) Tempo di minuetto

c) Vivace

d) Largo

e) Allegro assai

Director: F. GIL

* Primera vez en Valencia.

FRIGIDAIRE

Llevará a su hogar todo lo que usted pueda esperar y desear de la refrigeración eléctrica moderna

Agentes:

Independent Electric Co.

SERVICIO: M-1117

Exposición y Ventas: GALIANO No. 42

FRIGIDAIRE

AIRE FRIO - SECO E HIGIENICO

BEETHOVEN:

armonía

calidad

belleza...

VEA NUESTRAS 19 VIDRIERAS
precios especiales en la gran venta de verano

LOS PRECIOS FIJOS
REINA AGUILA ESTRELLA

ORQUESTA FILARMONICA DE LA HABANA

Nin Culmell

Programa

DIFERENCIAS (variaciones)
sobre el canto del caballero.

A. de Cabezón.
(1510-1566)

SONATA

Domenico Scarlatti
(1687-1757)

SONATA

P. Antonio Soler.
(1729-1783)

SONATA

Mateo Albéniz.
(1760?-1831)

SONATA OP. 35

Chopin.

Grave.—Doppio movimento.

Scherzo.

Marcha Fúnebre.

Presto.

Dos Sonatas de "El Escorial" (I)

a) en Re.

Rodolfo Halffter

b) en La.

Sarabanda lejana (I)

Joaquín Rodrigo

Sonata (I)

Nin-Culmell

Vivace.—Andante.—Presto.

Vals ^{de} Mefisto

Liszt.

(I) Primera audición en Cuba.

Piano *STEINWAY*

cortesía de la

CASA GIRALT

PRECIOS

Palcos \$10 y \$8

Luneta \$1.50

Primer Balcón \$1.00

Segundo Balcón \$0.50

Habana

UNICO RECITAL
DE PIANO

por _____

J. Nin Culmell

AUDITORIUM

(Calzada y D)

el miércoles 8 de Enero de
1936, a las 5 y media
en punto de la tarde

PROGRAMME OF SPANISH PIANO MUSIC

played by

NIN-CULMELL

I

Variations	<i>Antonio de Cabezón</i>
(1510-1566)
Sonata	<i>Domenico Scarlatti</i>
(1685-1757)
Sonata	<i>P. Antonio Soler</i>
(1729-1783)
Sonata	<i>Mateo Albeniz</i>
(1760(?)-1831)
First Book of 'Iberia'	<i>Albeniz</i>
(a) Evocación	(1861-1909)
(b) El Puerto	
(c) Corpus en Sevilla	

II

Distant Saraband (1926)	<i>Joaquin Rodrigo</i>
(First performance in England)	
Sonata (1933)	<i>Nin-Culmell</i>
Vivace—Andante—Presto	
(a) Dance of Terror	{ from
'Love the Magician'
<i>Falla</i>
(b. 1876)
(b) The Magic Circle	
(c) Ritual Fire Dance	

STEINWAY GRAND PIANOFORTE

Oxford University Press

20.11.35

(London)

7206153

MUSICA Y MUSICOS

UN GRAN CONCIERTO.—Fué el último ofrecido por la Orquesta Filarmónica en el Teatro Nacional y en el cual presentó como solista a uno de nuestros valores jóvenes en el mundo del Arte Musical.

Mucho hablamos de piano y de pianistas, pero cuando llega el momento de valorizar la lista interminable de eminencias, queda reducida a su mínima expresión.

En la hora presente, Cuba cuenta con cuatro pianistas que pueden ocupar lugar preferente en el mundo musical. Uno de ellos, Harry Ros, es sensible que se haya retirado apenas asomado al umbral del éxito. Los otros, Jorge Bolet, J. Nin-Culmell y José Echániz, «empiezan a dar juego», y decimos «empiezan» porque su juventud les brinda ancho campo, máximas oportunidades que con el transcurso de los años, aun han de lograr.

De este cuarteto de artistas cubanos oímos el domingo por primera vez a J. Nin-Culmell, al que no hemos vacilado un segundo en colocar entre los primeros pianistas de nuestra tierra, después de escuchar su muy artística labor como solista en el Concerto op. 58 número 4 de Ludwig van Beethoven, ejecutado en Cuba, en esta ocasión, a los 127 años justos de haberlo interpretado en público su autor, el sordo glorioso de Bonn.

J. Nin-Culmell posee todas las cualidades que hacen a un gran pianista. Producto de la escuela de Vincent d'Indy, y después de Paul Dukas y Manuel de Falla en las distintas disciplinas musicales, no hay más que verle sentado al piano, con ese dominio reposado de lo que honda y plenamente se posee, para comprender que estamos ante un artista serio, ante un pianista para el que su instrumento no tiene ya secretos, ante un verdadero músico.

Su equipo técnico es de lo más completo.

Elegante frente al piano, sin ama-

neramientos cursis; mecanismo seguro y ágil, obtiene unos «pianísimos» muy delicados; hay color y belleza en los sonidos, que produce. Su interpretación del Concerto núm. 4 de Beethoven puede asegurarse que fué ajustada a la tradición beethoveniana, haciendo resaltar con claridad todas y cada una de las difíciles páginas de la obra, imprimiéndoles todo el calor expresivo que ellas requieren.

Así fué que al terminar el «Rondó», a tempo vivace, el público, entusiasmado, le ovacionó durante varios minutos, insistiendo en el aplauso hasta que el joven artista consintió en ofrecer una *ancore* que al terminar, le valió otra salva de aplausos espontáneos.

Está, pues, bien sentado, en su país, el nabellón artístico del ahijado predilecto de Teresa Carreño, y nosotros nos congratulamos del triunfo de J. Nin-Culmell entre los suyos, triunfo éste con la Orquesta Filarmónica, que él duplicará, sin duda, en su único recital de piano, que anuncia para el 8 de enero por la tarde, en el Auditorium, con un interesante y variado programa, del cual trataremos en breve.

La Orquesta Filarmónica de la Habana, dirigida por el maestro Amadeo Roldán, colaboró en la ejecución del Concerto de Beethoven con gran acierto. Primero la Orquesta interpretó la Sinfonía número 4 en Fa menor op. 36 de Tschaikowsky, que recibía su primera audición entre nosotros.

El primer tiempo, Andante Sostenuto; moderato con anima, denota a maravillas el estado impreciso de espíritu en que Tschaikowsky se encontraba cuando lo escribió. La orquesta lo dió bien, aunque reservándose el «ánima» del tempo moderato y expresando con más éxito los tiempos siguientes: Andantino in modo di canzone, Scherzo, Pizzicato ostinato, Allegro y el final Allegro con fuoco, que fué en realidad brillante terminación de la cuarta Sinfonía de Tschaikowsky, logrando arrancar el aplauso entusiasta del público.

Como homenaje a Jan Sibelius, el ilustre compositor finlandés, cuyos 70 años se festejan este mes (8 de diciembre) en el mundo entero, la Orquesta Filarmónica rindió pleitesía en su concierto, ejecutando «El Cisne de Fúvela», poema sinfónico de gran belleza tonal que forma parte de su tetralogía «Lemminkäinen». Tanto la obra de Sibelius como el «Bolero» de Ravel, que terminó el concierto fueron muy aplaudidos.

Concierto el del domingo que ha de quedar siempre en el buen recuerdo del auditorio.

Se nos dice que para enero pre-

sentará la Filarmónica al pianista Wittgenstein, que tanto éxito obtuvo el año pasado.

Llegue a nuestros amables lectores y amigos un afectuoso saludo por Pascuas.—N. B.

"Diario de la Marina" Habana

27/12/35

Notes de costum

Proposta de socis protectors

En
adrega
i l'Associació Musical del Districte novè per
se subscriu a
pessetes cada mes.

Gràfiques Bertrán

ASSOCIACIÓ MUSICAL DEL DISTRICTE NOVÈ

ESTATGE: PASSEIG FABRA I PUIG, 35 - TEL. 55412

XVII CONCERT

Día 31 maig 1933 (dimecres)
a tres quarts de deu de la nit.

Teatre de l'Eco de Catalunya

RAMON BATLLE, 19 i 21

Grandiós concert

en commemoració del segon
aniversari del primer concert
de l'Associació (31 de maig
de l'any 1931), a càrrec de la

**BANDA I ORQUESTRA
SIMFÒNICA DE L'AS-
SOCIACIÓ MUSICAL**

MESTRE DIRECTOR: JOAN PICH I SANTASUSANA

L'ASSOCIACIÓ Musical del Districte IX, en celebrar avui el segon aniversari, no pot menys que sentir-se orgullosa dels èxits tan morals com artístics que ha conquerit en les 16 audicions celebrades, audicions que han merescut l'elogi sincer i entusiasta de les màximes autoritats musicals de la nostra Catalunya i no sols de la nostra regió, sinó que de terres del Nord d'Espanya, on han arribat els nostres èxits, ens demanen els enviem el reglament i forma en que ens desenvolupem.

Tot això és de creure que serà un motiu de joia pels nostres senyors socis protectors, ja que mercès a les seves quotes podem donar concerts i educar a l'estimat districte, podent remarcar, i ho fem sense petulància, que no existeix en tot Catalunya una Associació Musical com la nostra.

Doncs bé; ja que la nostra Associació és com un arbre que va creixent, procurem que un mal vent no se l'emporti. Per tant, des d'ací fem una crida a tots els qui es considerin posseïdors de cultura i no siguin socis, s'ho facin tot seguit, car allavors donaran proves veritaderes d'estimar la cultura i l'art, que és el més bell i bonic que podem disfrutar en aquesta terra que tots estimem tant.

La Junta de Govern

PROGRAMA

I

Rosamunda (obertura)	SCHUBERT
Reverie	SCHUMANN
Dansa Asturiana	ARBÓN
Adagi de la Sonata XIV	BEETHOVEN
Egmond (obertura)	BEETHOVEN

A càrrec de la Banda

Mestre-Director

Joan Pich i Santasusana

II

Cortejo Gitano	FERNÁNDEZ
Instrumentada pel Mestre Milà	
En les ruïnes d'Atenes (obertura)	BEETHOVEN
Cèlebre vals	CHOPIN
Coppèlia	DELIBES
Fragments del ballet	

A càrrec de l'orquestra simfònica

Violí concertino : E. Terré

Violoncel solista : P. Terré

Mestre-Director :

Joan Pich i Santasusana

TEATRE STUDIUM

Carrer Bailèn, 73

Divendres, 29 de Novembre
a les deu de la nit

Orquestra da Camera Barcelona - 1935

Direcció: Mestre IONEL S. PATIN

PROGRAMA

Primer Concert (Presentació de l'Orquestra)

- I. Concerto Grosso Núm. 16
en re major . . . Gg. Fr. Haendel

Solistas:

Eduard Bocquet (violí)

Pau Dini (violí)

Josep Trotta (cel·lo)

Continu: Josep Climent

- II. Concert per a violí i orquestra en sol menor . Antoni Vivaldi

Solista:

Eduard Bocquet

Continu: Josep Climent

- III. Serenata nocturna. . W. A. Mozart

- IV. Tres preludis . . . Boyan Ikonow
per a instruments de corda

ESTRENA

- V. Simfonieta . . . Albert Roussel
per a orquestra de corda op. 59

Estrena a Barcelona

Entrades a 3 i 5 ptes. a la Casa Ribas, Rambla Catalunya, 5, «Unió Musical Casa Werner» Passeig de Gràcia, 54, al Teatre Studium, carrer Bailèn, 73.

**Homenatge popular al mestre ENRIC FERNANDEZ
ARBOS i a la "Orquesta Sinfónica de Madrid"**

(Organitzat i patrocinat per l'ASSOCIACIÓ OBRERA DE CONCERTS)

UNIC I EXTRAORDINARI FESTIVAL SIMFONIC PUBLIC

per la

"Orquesta Sinfónica de Madrid"

Sota la direcció del seu il·lustre Mestre

E. F. ARBÓS

(A profit de les institucions culturals de
l'**Associació Obrera de Concerts**)

Obres de Vivaldi: Albéniz-Arbós ("*Iberia*");
Mossolov ("*Fundició d'acer*");
Wagner ("*Obertura de Tannhäuser*");
Beethoven ("*Cinquena Simfonia*")

El concert tindrà lloc a l'espaiosa
sala del

GRAN PRICE

el dijous, dia 6 de juny del 1935,
a les deu de la nit.

PREUS POPULARISSIMS

Despatx de localitats i entrades, sense augment de preu, a partir del dimarts,
dia 4, en el Gran Price i a la Secretaria de l'A. O. de C., Alt S. Pere, 27, pral.

**Homenatge popular al mestre ENRIC FERNANDEZ
ARBOS i a la "Orquesta Sinfónica de Madrid"**

(Organitzat i patrocinat per l'ASSOCIACIÓ OBRERA DE CONCERTS)

UNIC I EXTRAORDINARI FESTIVAL SIMFONIC PUBLIC

per la

"Orquesta Sinfónica de Madrid"

Sota la direcció del seu il·lustre Mestre
E. F. ARBÓS

(A profit de les institucions culturals de
l'**Associació Obrera de Concerts**)

Obres de Vivaldi: Albéniz-Arbós ("*Iberia*");
Mossolov ("*Fundició d'acer*");
Wagner ("*Obertura de Tannhäuser*");
Beethoven ("*Cinquena Simfonia*")

El concert tindrà lloc a l'espaiosa
sala del

GRAN PRICE

el dijous, dia 6 de juny del 1935,
a les deu de la nit.

PREUS POPULARISSIMS

Despatx de localitats i entrades, sense augment de preu, a partir del dimarts,
dia 4, en el Gran Price i a la Secretaria de l'A. O. de C., Alt S. Pere, 27, pral.

Centro

36-28

Anno Carlo

Revisado
7837.3

73653

Adquisición Simulada de Materiales
FESTIVAL SIMULACION PUBLICA
UNIC I EXTERIOR DIA RI

Comunicación de la Asociación de Amigos de la Universidad
Varios y la Universidad Simulada de Materiales
Nomenclatura de la Asociación de Amigos de la Universidad

*Impremta Gòtica
Neuroestegnal*

NOTUL-LES

— El concert es començarà amb tota puntualitat.

— Durant l'execució, no estarà permesa l'entrada a la sala.

— Es prega el més rigorós silenci durant el concert.

— Continua oberta l'inscripció com a socis protectors, tots els dies de 9 a 11 de la vetlla al local social, Passeig de Fabra i Puig, 35, telèfon 55412.

Associació Musical del Districte Nové

DOMICILI SOCIAL:

Passeig de Fabra i Puig, núm. 35. - Telèfon 55412

XI CONCERT DE L'ASSOCIACIÓ

Dia 16 (divendres) de Setembre de 1932
a les 10 en punt de la nit, al

Teatre de l'Orfeò L'Eco de Catalunya
Carrer Ramón Batlle, 19 i 21

El concert serà a càrrec de
*l'Orquestra Simfònica
de l'Associació*

MESTRE-DIRECTOR

Joan Pich i Santasusana

*D*egut a causes involuntaries han estat suspesos els concerts temporalment per l'excés de treball propi de la temporada. pregant als nostres socis protectors ens perdonin i tinguin la seguretat que en lo successiu, els concerts seràn donats normalment. — Prequem d'una manera especial que totes les anormalitats que trobin els Srs. socis ens siguin comunicades, amb la seguretat que seràn atesos degudament. — També fem present als senyors socis trimestrals i semestrals que es valit l'últim rebut que poseeixen o a manca d'aquest, el carnet.

EL CONSELL DIRECTIU

PROGRAMA

I

I LA FLAUTA MAGICA	MOZART
(Obertura)	
II EL CALIFA DE BAGDAD	BOIELDIEU
(Obertura)	
III MELODIES POPULARS RUSES (Suite)	O. PETRÁS
1.er temps: Allegro.—2.on: Lent expresiu.	
3.er: Andante i Allegro molto - sens interrupció. (1. ^a Audició).	

II

IV LE FREISCHÜTZ	WEBER
(Obertura)	
V LES ALEGRES COMARES DE WINDSOR	O. NICOLAÏ
(Obertura)	
VI EN LES ESTEPES DEL ASIA CENTRAL	BORODIN
Quadre simfònic	
VII LA VIDA DEL TZAR	PETRÁS
(Sobre motius de l'òpera de Glinka)	
(1. ^a Audició)	

SOLISTES: Violí, E. TERRÉ -- Violoncel, P. TERRÉ

MESTRE-DIRECTOR: JOAN PICH I SANTASUSANA

INSTITUT ORQUESTRAL de l'Associació Obrera de Concerts

CONCERT ÍNTIM

que amb commemoració del 250.^è aniversari del naixement de J. S. Bach i per tal de donar-los-hi una més àmplia educació musical ofereix als seus benivolguts deixebles de l'“INSTITUT ORQUESTRAL DE L'A. O. DE C.”, el director del mateix,

Mestre Joan Pich i Santasusana

amb la valuosa col·laboració de la pianista

Antònia Pich i Santasusana

component de l'esmentat “INSTITUT ORQUESTRAL”.

ORDRE DE LA SESSIÓ:

Breus comentaris a l'obra i vida de J. S. Bach, pel MESTRE JOAN PICH SANTASUSANA.

CONCERT ITALIÀ, per a piano J. S. BACH

- I. — Allegro Animato.
- II. — Andante.
- III. — Allegro.

Pianista: ANTONIA PICH.

(Petita pausa)

SONATA en *re major*, per a violoncel i piano ... J. S. BACH

- I. — Adagio.
- II. — Allegro moderato.
- III. — Andante.
- IV. — Allegro moderato.

Violoncel: JOAN PICH I SANTASUSANA.

Piano: ANTONIA PICH.

Divendres, 22 de febrer del 1935. A les 10'30 de la vetlla.

Sala d'assaigs de l'INSTITUT ORQUESTRAL.

(Estatge de l'ASSOCIACIÓ OBRERA DE CONCERTS).

ALT DE SANT PERE, 27, PRAL.

facilitar el mitjà d'estudiar i practicar individual i col·lectivament totes les formes d'expressió musical.

Fundat l'any 1932, i havent-se fet càrrec de la seva direcció el nostre estimat mestre Joan Pich i Santasusana, s'ha manifestat ja en diversos concerts de demostració. L'any 1934, al Palau de Projeccions, i en la commemoració de la Festa del Treball, féu la seva presentació. Més tard, donà una audició a Sant Salvador, als jardins de la casa del mestre Pau Casals. Darrerament, ha donat dos concerts, amb un èxit esclatant, un al Palau de la Música Catalana, i l'altre a Ràdio Barcelona.

Integrat per uns 70 socis de l'A. O. DE C., l'INSTITUT ORQUESTRAL no deu considerar-se una Orquestra d'aficionats més o menys bona, sinó una agrupació concebuda i desenvolupada amb una seriosa i enlairada finalitat social i educativa. La seva actuació ha merescut els més falaguers conceptes d'elogi i encoratjament, per part d'eminents músics com els mestres Pau Casals, el fundador de l'OBREERA; Blanca Selva; Joan Lamote de Grignon; Joan Massià; Franck Marshall; Jaume Pahissa, etc. Tots han considerat unànimement, l'INSTITUT ORQUESTRAL, com una obra única d'educació artística i de foment social i espiritual entre l'element obrer.

...

ENTITATS DE LA BARRIADA PATROCINADORES I ORGANITZADORES D'AQUEST SEGON MÍTING - CONCERT PÚBLIC

Secció de Música de l'Ateneu Enciclopèdic Sempre Avant;
Orfeó de Sans; Orfeó Atlàntida; Cooperativa Nueva Obrera;
Cooperativa Nueva Actividad Obrera; Cooperativa Modelo
Siglo XX; Cooperativa El Amparo del Obrero; Unió Excursionista de Catalunya; Unió Esportiva de Sans; Grup de Cultura Atlant Empar; Grup Cultural Excursionista Vida; Agrupació Excursionista Fontalba; Societat Choral La Floresta; Esbart de Dansaires Sant Jordi; Foment de la Sardana de Sans;
Círcol de Sans.

El Mestre Enric Morera ha accedit a prestigiar aquest concert, dirigint personalment la seva bella sardana «Davant la Verge».

Cal retre públicament testimoniatge d'admiració i agraïment al senyor Piera, per la desinteressada cessió del Círcol de Sans per tal de celebrar-hi el concert d'avui. — Cal, també, remercier el simpàtic gest dels empleats d'aquest mateix Teatre, prestant voluntàriament els seus serveis.

=====

S E G O N

MÍTING-CONCERT PÚBLIC

(Divulgació artísticocultural)

Ofert generosament per la benemèrita

Associació Obrera de Concerts

per mitjà del seu

INSTITUT ORQUESTRAL

*a profit de les barriades obreres
de la ciutat*

C Í R C O L D E S A N S

Carrer Galileo, 9

2 de Juny del 1935
A les onze del matí

=====

INSTITUT ORQUESTRAL de l'ASSOCIACIÓ OBRERA DE CONCERTS

dirigit pel mestre

JOAN PICH I SANTASUSANA

amb la col·laboració del mestre ENRIC MORERA

(AUDICIÓ 6.ª)

P R O G R A M A

I

GLUCK

Obertura de Ifigènia a Aulida.

J. S. BACH

Aria, de la Suite en re.

HAYDN

Simfonia n.º 13, en sol major.

I. Adagio. Allegro.

II. Largo.

III. Menuetto.

IV. Allegro con spirito.

II

BORODIN

En les estepes de l'Àsia Central.

MORERA

Davant la Verge, sardana.

(Dirigida per l'autor)

GRIEG

Peer Gynt, suite n.º 1.

I. El matí.

II. Mort d'Ase.

III. Dansa d'Anitra.

IV. Dansa del Rei de les Muntanyes.

Cada obra anirà precedida de un comentari llegit pel mestre Joan Pich

«Un concert ha d'ésser per a tothom, públic i executants, un acte en el qual es revela el culte que es rendeix a l'Art per excel·lència; en assistir-hi, hom adquireix el dret d'escoltar i el deure de deixar escoltar. En compliment, doncs, d'aquest deure, guardem silenci durant el concert i, en ús del vostre dret pregueu, si cal, al vostre veí que també en guardi». — Es prega no circular per la sala durant el concert.

MÍTING - CONCERTS

Heus ací una nova modalitat, incorporada a les múltiples activitats de l'ASSOCIACIÓ OBRERA DE CONCERTS. Modalitat que és producte natural de la formidable expansió de la seva vitalitat. Concretament, no és una iniciativa filla de ningú. És el resultat d'un comú ideal; més que d'un desig, d'una necessitat, d'una coincidència d'anhels i inquietuds que ha ajuntat per a col·laborar mútuament i d'una manera generosa, aquesta genuïna representació popular personalitzada en les Entitats d'aquesta barriada que patrocinen l'acte d'avui, i l'INSTITUT ORQUESTRAL DE L'A. O. DE C. que és l'essència mateixa d'aquest poble. Així, oients i executants, cada u del seu lloc estant, compleixen una missió noble i eficaç.

L'ASSOCIACIÓ OBRERA DE CONCERTS, amb els seus deu anys d'existència robusta i intensa, deu considerar-se una institució social d'horitzons més amplis que una simple entitat musical. Amb plena consciència de la missió que li ha estat encomanada, no limita en cap aspecte la seva funció i amb una empena avassalladora porta la seva acció a les regions pures de l'ideal i de l'esperit. No ha calgut cap mena d'esforç, ni la prèvia mediació de desitjos, ni projectes, ni tant sols d'il·lusions. Molt més impetuosa i enlairada s'ha presentat ella sola amb una finalitat i un objecte ben precisos, tant en l'aspecte cultural com en el social.

MÍTING-CONCERTS! No us sobti pas l'atreviment que de moment pot semblar-vos aquesta definició. El seu significat és perfecte, tot i oferir una analogia amb determinats actes d'ordre polític o social (en el sentit de propaganda professional).

MÍTING-CONCERTS! Reunions musicals, en les quals la música pren el lloc de la paraula; les audicions musicals substitueixen els discursos. La música, sobre totes les Arts vives, ha tingut sempre una influència decisiva en la civilització i en la cultura dels pobles. El qui estima la Música, normalment, és una persona que té o aspira a tenir una sensibilitat i unes virtuts superiors. Si tota la humanitat sentia amor i devoció per la Música, quin dubte hi ha que el nexa espiritual i de germanor esdevindria més real i durader. D'una manera més objectiva, els MÍTING-CONCERTS es proposen fer conèixer i estimar els grans Mestres i les grans obres de la Música de tots els temps; divulgar, en tots els seus aspectes, aquest art sublim i fomentar-ne l'afició arreu.

* * *

No oblidem el lema: "Cultura produïda per obrers i destinada a ells mateixos". És així, no solament fent sentir bona música amb les audicions que organitza, sinó creant els instruments necessaris per a conrear-la, que amb una noble ambició l'A. O. DE C. aspira a millorar l'educació musical del nostre poble i a fomentar les més belles manifestacions de l'esperit. És així com fundà i manté el seu INSTITUT ORQUESTRAL amb la idea essencialment cultural de

tema assoleix un caràcter de solemni dolor, les notes extremes esdevenen veritables sanglots repetits per totes les veus instrumentals. Els sofriments de la Passió reneixen al Cor del Crist traït pels seus elegits, i en un contrapunt prodigiosament penetrant, aquesta música, tràgica, sobrehumana, expressa el plany del Salvador, la seva immolació; les seves llàgrimes d'agonia i la compassió inesgotable que abrusa en Ell tots els qui sofreixen, els febles, els nàfrats, els pecadors.

«De mica en mica s'apaivaga el pregó dolorós; s'rressera i es ressumeix en una lenta ascensió de la frase inicial, la qual va elevant-se fins a perdre's en l'infinit».

Del comentarista wagnerià ALFRED ERNST

Parsifal (encis del divendres Sant)

En el pla primitiu de Tristany i Isolde Wagner volia posar enfront de Tristany, heroi de la passió a Parsifal, heroi del renunciament. Quan en el desenrotlló d'aquel drama Tristany cobrava a la mort als peus d'Isolda, sense poder morir, Parsifal sortia vestit de pel·legri i procurava minvar la pena dels dos amants perduts en sos éxtasis desolats i apaivagar amb els seus conçols la desesperada lamentació de l'heroi expirant.

Es donà compte, però; que fer sortir Parsifal sense cap preparació era difícil de justificar. I renuncià a fer-lo sortir en Tristany. Però la figura de Parsifal continuava venint-li a la seva imaginació. A la primavera de 1857, mentre estava treballant en el seu Tristany, es posà a pensar en el moment de trobar-se Parsifal amb els pel·legri el dia del Divendres Sant i senti com una il·luminació: va tenir de prompte la revelació del Misteri de la Creu. Li semblava sentir la veu dels àngels que cantaven: «No portaràs armes aquest jorn en que el Senyor morí en la creu per a salvar als homes».

Deixà el Tristany i es posà a escriure els versos plens de mística tendresa amb que Gurmenanz explica a Parsifal els encants del Divendres Sant, jorn d'arrepentiment, però també jorn de perdó, en que l'herba i les flors dels camps i la naturalesa tota, endevinen el misteri de la redempció i somriuen gojosos davant la vista de l'home arrepentit i purificat, mentre un cor invisible canta paraules sagrades anunciant al món l'amor del Salvador, a l'ensem que se senten les veus dels infants proclamant la vinguda de l'Elegit pel Senyor, qui gràcies a la pietat alliberadora posarà fi als sofriments d'Amfortes.

Tannhauser (Obertura) (Comentari de l'Autor)

Comença l'orquestra amb el cant dels pel·legri; el cant s'acosta va creixent fins aconseguir una poderosa expansió i després s'allunya.

Amb els darrers sons del cant arriba el capvespre. Amb la nit, apareixen màgiques visions; una rosada boirina capvespral puja en remolins; sonen cants de goig voluptuos i s'entreveuen els moviments desordenats d'una dansa luxuriosa. Son les seduccions corruptores del Venusberg, que a les hores nocturnes es manifesten a aquells que es senten amb el cor arborat d'un poderós daler sensual.

Atret per la seductora visió, s'acosta un home: es Tannhauser, el cantaire de l'amor. Entona el seu himne amorós, amb entusiasme desficiat, com per forçar en ell mateix el sensual desig.

Perèstecs crits joiosos li fan de resposta; la rosada boira, espesseint-se, l'embolcalla; perfums encisadors li embriaguen els sentits. A la delectable lluisor capvespral que s'escampa davant d'ell, el seu esguard albira una imatge femenina d'imponderable bellesa; escolta alhora el cant de les Sirenes, les quals amb gest provocatiu el conviden a satisfer els seus desigs més desenfrenats. Venus se li apareix.

Llavors el cor i els sentits se li inflamen; el daler enardeix la sang a les seves venes i amb força irresistible l'empeny fins a davant mateix de

la deessa; entona l'himne d'amor en lloança d'ella, portat d'un suprem encantament.

Com obeint la màgica invocació s'obre davant seu el Venusberg i li mostra clara la plenitud de les seves maravelles; de tots indrets s'aixeca una cridoria d'alegria desenfrenada i de goig impetuós; les bacants, en l'embriaguesa del goig, envolten Tannhauser amb fúria i el menen entre llurs esbojarrades danses fins els braços de la deessa, que l'estreny amb ardor desbordant per sadollar-lo de plaer i emportar-se'l a la regió del no-res.

Però Tannhauser sent una estranya recança en el més profund del seu cor; s'adona que la pau ni el repós no poden trobar-se prop la deessa dels goigs i invoca el sant nom de Maria... L'encis es fon arrossegant amb ell tota expressió luxuriosa. Reapareix a l'orquestra el cant dels pel·legri, i va augmentant sempre en intensitat, fins cloure l'obertura amb una esplendorosa apoteosi.

Tannhauser fou representat per primera vegada al teatre Reial de Dresde, el 19 d'octubre del 1845.

Remerciem coralment al excel·lent dibuixant andreuenc i distingit consoci Sr. En Francesc Miró la atenció que ha tingut per a nosaltres, de dibuixar el retrat de Ricard Wagner, per el festival d'avui i que els programes d'aquest concert s'honoran en mostrar-lo.

No cal dir com l'art de Francesc Miró serà admirat per tots i per tots també serà estimat el seu gest.

PROXIMS ESDEVENIMENT ARTÍSTICS

MAIG

Representació extraordinària del drama amb il·lustracions musicals de Bizet i text de Daudet

L'ARLESIANA

Ultra aquesta sessió extraordinària, es celebrarà durant el mateix mes un CONCERT d'una importància cabdal per el poble de Sant Andreu.

Oportunament s'anunciarà amb detalls.

JUNY

Dues Solemnitats Artístiques

Imp. Gòtica - Sant Andreu, 71

Associació Musical del Districte Nové

Estatge, RAMON BATLLE, 19 i 21. TELÈFON 50306 - BARCELONA

AUDICIÓ XXXV FESTIVAL WAGNER

Per la BANDA DE L'ASSOCIACIÓ MUSICAL DEL
DISTRICTE NOVÉ

DIRECCIÓ:

Mestre: JOAN PICH i SANTASUSANA

Dijous 11 d'Abril de 1935 a les 10 en punt de la nit

Teatre de l'Orfeó l'Eco de Catalunya

RAMON BATLLE, 19 i 21

BARCELONA

PROGRAMA

I

- I EL VAIXELL FANTASMA Romança tercer acte
(1.ª audició per la Banda)
Flis com solista Sr. JOAN TEIXIDOR
- II ELS MESTRES CANTAIRES Preludi tercer acte
(1.ª audició per la Banda)
- III LOHENGRIN Preludi
- IV LOHENGRIN Següici nupcial

II

- I TRISTANY I ISOLDA Introducció tercer acte
(Corn anglès solista Sr. DOMÈNEC SEGÚ)
- II PARSIFAL Preludi
- III PARSIFAL Encis del Divendres St.
- IV TANNHAUSER Obertura

js

AUDICIÓ XV DE LA BANDA

RICARD GUILLÉM WAGNER

Nascut a Leipzig el 22 de Maig del 1813, mort a Venècia el 13 de Febrer del 1883. Pertanyent a una família de funcionaris modestíssims, això no fou obstacle perquè la seva vida es desenrotllés en un ambient artístic favorable.

Després de diverses vacil·lacions en l'elecció de carrera, la influència que sobre el seu ànim exercí el gran compositor alemany Carles Maria de Weber, i especialment l'obertura «Egmont» de Beethoven, el decidiren a dedicar-se per complet a la música. Els seus primers assaigs de composició foren executats als concerts de Leipzig i Praga. Com que es sentia fortament atret pel teatre, compongué l'òpera «Les Fades» influïda completament per l'estil i procediments de Beethoven i Weber.

El 1833, començà d'actuar com a mestre de cors i l'any següent com a Director d'orquestra, tasca que exercí alguns anys.

Home d'idees revolucionàries i ardent defensor de la llibertat, aqueixa circumstància l'impulsà a pendre part activa en alguns moviments revolucionaris. La seva manera d'ésser contribuï en molt al daler amb que escriví l'òpera «Rienzi». Diverses obertures compostes en aquesta primera època foren executades tot just acabades.

L'activitat de Wagner es repartí en la música, la literatura y la filosofia. Entre els seus treballs literaris sobresurten els que porten per títol «Art i revolució», «L'obra d'art de l'avenir», «Opera i drama», etc.

La producció teatral de Wagner comprén les obres següents: «Les fades»; «La prohibició d'amar»; «Rienzi»; «L'holandès errant» (El vaixell fantasma); «Tannhauser»; «Lohengrin»; «L'anell de Nibelung» trilogia en un pròleg i tres parts que consta de les obres següents: «L'Or del Rin»; «La Walquiria»; «Sigfrid» i «El capvespre dels Déus»; «Tristany i Isolda»; «Els Mestres Cantaires de Nuremberg»; «Parsifal».

L'obra de Wagner per bé que es basa en el respecte més absolut a la tradició clàssica, de la qual es un perfecte continuador, aporta a la música innovacions quant a la forma melòdica, al procediment harmònic i a la utilització dels elements orquestrals; innovacions que per força havien de sorprendre considerablement i promoure discussions apassionades. Malgrat tot en ésser conegudes, i tal vegada com a conseqüència d'això mateix, Wagner ha estat el músic que més ha influenciat les generacions que l'han succeït i es dona el cas ben curiós i significatiu que molts compositors que han pretès i pretenen actuar com anti-wagnerians, en el fons no han estat altre cosa que uns imitadors de Wagner.

Han contribuït molt a la divulgació i comprensió de l'obra de Wagner el fet que, a més de les representacions teatrals de les seves obres, hagin estat executades i continuïn executant-se als concerts simfònics, no sols les «Obertures» i «Preludis» i gran nombre de fragments d'aquestes obres, sinó que molt sovint són donades audicions d'actes complets sense la representació escènica; es a dir, en forma de concert, cosa que afavoreix la percepció i fruïció de la música per la música, i que permet de penetrar més íntimament en els propòsits del compositor.

Paraules de Ricard Wagner

«Crec en Déu, en Mozart, en Beethoven, així com també en els seus deixebles i apòstols; Crec en l'Esperit Sant i en la veritat de l'art únic i indivisible: crec que aquest art procedeix de Déu i viu en el cor de tots els homes a quin's el cel il·lumina: crec que qui ha gaudit una sola vegada els sublims plaers d'aquest art, es queda devot per a sempre i no pot mai separar-se'n.

Cree que tots poden ésser benaventurats per aquest art, i que per tan li està permès a cadascun morir-se de gana confesant-ho... crec amb un judici final, des de ahon seran terriblement condemnats quants en

aquest món han tingut la gosadia de convertir en ofici, mercaderia i usura l'art sublim, el qual deshonren per mal cor i per grollera sensualitat...: crec per el contrari, que's deixebles fidels al art sublim seran glorificats en una vida celestial enlluernats amb el brill de tots els sols, voltats dels perfums dels més perfectes acords, i reunits per la eternitat amb el començ diví de tota armonia... ¡Que'm concedeixin poguer tenir una sort com aquesta! Amén.

De la seva novel·la «La fi d'un músic a París» escrita l'any 1842

Tristany i Isolda

Un antic poema, un original poema d'amor, renovat inextingiblement i reproduït en totes les llengües de l'Europa medieval ens parla de Tristany i Isolda.

El fidel vassall, qui estimava Isolda sense voler confessar-s'ho ell mateix, l'havia anada a demanar per el seu rei, i ella, veient-se impotent de resistir, degué seguir el vassall com a núvia del sobirà. Gelosa dels seus drets calcigats, la deessa de l'amor es venjà; el beuratje d'amor que segons l'ussatge la previsor mare d'Isolda havia destinat al qui es mullerava amb aquesta sols per raons d'Estat, ella el feu servir, per un enginyós malentès, a la jove parella la qual tantost el tastà, es sentí de sobte inflamada d'un foc abrusador, i ambdós amants degueren jurar-se que serien sempre l'un de l'altre. D'aleshores estant, no hi hagué per a ells sinó desitjos, dalers, jois i penes d'amor sense fi; en canvi, el món, el poder, la fama, la glòria, l'honor, tot s'els esvaï com un somni frevol. Una sola cosa sobrevisqué; el daler, l'insadollable daler, l'aspiració eternament reproduïda, assedegant-els i consumint-els, i per única redempció la mort... Morir, finar, no despertar mai més!

L'introducció del tercer acte es la cançó trista que indica al dessorat Tristany que no es veu encara el vaixell en que aquell espera a la seva aimada Isolda, cançó trista encomanada al corn anglès, i quina bellesa de contingut és immortal.

Parsifal (preludi)

«Un tema s'enlaira, primerament sense cap acompanyament, com si una sola veu, divina i humana alhora, parlés en mig del silenci de l'Univers.

Aquest tema, que conte en gènesi tots els motius religiosos de l'obra és precisament, aquell sobre el qual hauran d'ésser cantades les paraules santes: «Preneu mon Cos, Preneu ma Sangl...»

«En finir l'excelsa melòdia, omple l'espai un lleu remoreig de mistics arpegis sostinguts pel tremolament velat i somort de les timbales, com un só que es prolonga i s'esfuma a poc a poc, sota la volta augusta d'una catedral.

El motiu de la «Santa Cena» s'espandeix lentament enmig d'aquesta atmósfera ondulant, i els darrers acords, gairebé imperceptibles, es perden en un recolliment seré. El motiu es représ dagues vegades encara, en menor, més trist en la seva greu eloqüència i conduït en una successió d'efectes semblants.

«Sense transició i després d'un instant de silenci, apareix el tema del Graal exposat primerament pels instruments de metall i tot seguit pels de fusta. Heus aquí el tema de la Fe proclamat per dues trompetes, que es cadencia sobre els potents acords dels trombons; aquest motiu es repeteix pujant per graus cromàtics fins a la seva peroració gairebé litúrgica. El tema del Graal reapareix breument i li respón tot seguit el motiu de la Fe, amplament desenrotllat i cantat successivament pels diversos grups instrumentals.

La darrera part del Preludi és una lamentació punyent; el primer